

Lány a parton

Ne kérdezd, zavar- e a szél?

Mindig fúj, légcsövemben

kiszámíthatatlanul érkező betörések

szorongó készenléte.

Huzat, mint egy kihalt

kórházi folyosón, mozgásban

gégém csapóajtaja.

Odaszögezett szárnyak

súlyos állandósága,

folyton egyszerre érkeznek vissza,

rés nem marad.

Gombóc a bal tenyeremben,

kilóg szárnya-lába

áttetsző ujjaim közül,

szürke zsebkendőd,

könnyeim kimosták,

belőle illatod. Még tartom,

de szívritmusa

egyre elvadultabb, szállna

a tengert bántalmazó szelekbe,

mint Arezzo kapuja felett

fekete, gonosz állatok.

Németh Béres Csilla